

مطالعات قرآن و حدیث، سال اول، شماره اول - پاییز و زمستان ۱۳۸۶، صص ۶۳ - ۷۳

روش تفسیری قاضی بیضاوی و جایگاه تفسیر وی

تاریخ دریافت: ۸۷۰۴/۲۰

دکتر عباس مصلایی پور بیزدی *

تاریخ پذیرش: ۸۷۰۷۲۷

چکیده

تفسیر بیضاوی یا انوار التنزیل و اسرار التأویل، یکی از تفاسیر مختصر، مفید و بسیار مشهور قرن هشتم ق. است. این تفسیر که به اتفاق آراء اهل نظر، در میان تفاسیر کم حجم قرآن کریم از همه محققانه‌تر است، سال‌های سال به عنوان یکی از کتاب‌های درسی مجتمع دینی مطرح بوده است. گزیده‌گویی، اجتناب از بحث‌های استطرادی، دقت فراوان در تبیین مباحث، از ویژگی‌های این تفسیر است. در طبقه‌بندی تفاسیر اهل سنت، تفسیر بیضاوی از جمله تفاسیر به رأی ممدوح به شمار می‌آید. این کتاب در حقیقت، در برابر کشاف زمخشری نوشته شد و گرایش به فکر اشعری از نکات بارز این تفسیر است. مطالب تفسیر بیشتر از کشاف زمخشری و تفسیر کبیر فخر رازی است. بررسی روش تفسیری قاضی بیضاوی و جایگاه تفسیر وی در میان تفاسیر قرآن کریم، از مهم‌ترین اهداف این مقاله است.

وازگان کلیدی

تفسیر بیضاوی، انوار التنزیل و اسرار التأویل، روش‌های تفسیری، تفسیر قرآن

* استادیار دانشکده الهیات و معارف اسلامی دانشگاه امام صادق(ع)

طرح مستله

قاضی ناصرالدین عبدالله بن عمر بیضاوی، از علماء، متكلمان، مفسران و فقهای بر جسته ایران در عصر مغول است. نام او به واقع، منسوب به ناحیه بیضا فارس است. چندی در شیراز و به قولی چندی در تبریز، منصب قضا داشت. شهرتش به سبب دانش گسترده او و آثار فراوانی است که در حوزه‌های تفسیر قرآن، فقه، اصول فقه، کلام و نحو نوشته. آثار او عمده‌تاً تصنیف نیست بلکه بر پایه آثار سایر علماء شکل گرفت. همچنین، او در پرداختن به موضوعات مورد توجه خود به صورتی خلاصه و موجز، زیانزد است (سبکی، بی‌تا، ج ۸، ص ۱۵۸؛ Robson, 1986, v.1, p.1129).

مشهورترین اثر او، تفسیر بیضاوی یا انوار التنزیل و اسرار التأویل است که پس از تفسیر کشاف، به هیچ‌یک از تفاسیر مانند آن توجه نشده است. از دیگر آثار او می‌توان به این عنوان‌ها اشاره کرد: طوالع الأنوار در علم کلام، منهاج الرصوی ذر علم اصول، الغایه القصوی در فقه، شرح المصایب بغوی در حدیث، شرح کافیه ابن حاجب در نحو، و نظام التواریخ در تاریخ که به زبان فارسی تصنیف کرد که از آغاز جهان تا غلبة مغول است (سبکی، بی‌تا، ج ۸، ص ۱۵۸؛ داودی، بی‌تا، ج ۱، صص ۲۴۹-۲۴۸؛ دهخدا، ۱۲۳۴-۱۲۵۸، ج ۳، ص ۴۵۱).

در تاریخ وفات او اختلاف عجیبی است. بعضی منابع، تاریخ وفات او را ۱۲۸۵ق و ی بعضی ۱۲۹۱ق یاد کرده‌اند (ابن عmad حنبیلی، بی‌تا، ج ۵، ص ۳۹۳). سال‌های ۷۰۸ و ۷۱۶ق. نیز در برخی منابع گزارش شده است. او در تبریز درگذشت و در قبرستان چرنداب مدفون است (دهخدا، ۱۲۳۴-۱۲۵۸، ج ۳، ص ۴۵۱). این نوشتار که با هدف معرفی شیوه تفسیری قاضی بیضاوی و جایگاه تفسیر وی در میان تفاسیر قرآن کریم فراهم آمده، در صدد پاسخ‌گویی به سوالات ذیل است:

۱. انگیزه نوشنی بیضاوی از این تفسیر چه بود؟
۲. چینش مطالب در این تفسیر چگونه است؟
۳. طرح مباحث ادبی، فقهی، کلامی، حدیثی و... در این تفسیر چگونه است؟

اضافه، همان عبارات بیضاوی را در شرح کلمات و تفسیر آیه می‌آورد (معرفت، ۱۳۷۷، ج ۲، ص ۴۳؛ ایازی، ۱۳۷۸، ص ۲۰۲). نگاهی گذرا به مجلدات بحار الأنوار (مجلسی، ۱۴۰۳، ج ۹، ص ۱۲۷؛ ج ۱۲، ص ۲۲ و ج ۵، صص ۲۴۶ و ۲۲۸)، بیانگر استفاده متعدد علامه مجلسی از تفسیر بیضاوی است. میرزا محمد مشهدی قمی (د. ۱۱۲۵ق)، از علمای امامی قرن ۱۲ق، بیشترین استفاده را در بحث‌های ادبی خود، از انوار التنزیل بیضاوی کرد (درگاهی، ۱۳۶۶، ج ۱، ص ۳۸).

در میان معاصران، پدیدآورندگان تفسیر نمونه، یکی از منابع مورد استفاده خود را تفسیر بیضاوی ذکر می‌کنند (مکارم شیرازی، ۱۳۷۴، ج ۱، ص ۲۶). صاحبان تفاسیر المیزان (طباطبایی، ۱۴۱۷، ج ۵، ص ۸۴ و ج ۹، ص ۱۲۶)، پرتوی از قرآن (طالقانی، ۱۳۶۲، ج ۱، صص ۱۲۶ و ۱۰۹) و أحسن الحديث (قرشی، ۱۳۷۷، ج ۱، ص ۲۱۲؛ ج ۲، ص ۳۹۱)، به نوعی متعرض اقوال تفسیری بیضاوی شدند.

از میان چاپ‌های قابل توجه این اثر، می‌توان به چاپ اج. ا. فلایشر^۱ در دو جلد، از سوی انتشارات لایپزیک در سال‌های ۱۲۵۱ش / ۱۸۴۶م. تا ۱۲۷۷ش / ۱۸۴۸م، که ویناند فل آلمانی^۲ بعدها برای آن فهرست جامعی در نظر گرفت و نشر لایپزیک در ۱۲۵۷ش / ۱۸۷۸م منتشر کرد، اشاره نمود (سرکیس، ۱۴۱۰، ج ۱، ص ۶۱۷). چاپ‌های دیگر این اثر، توسط بروکلمان^۳ و سارکیس^۴ تهیه شد (Robson, 1986, v.1, p.1129).

نتیجه‌گیری

۱. انوار التنزیل و أسرار التأویل یا تفسیر بیضاوی، در حقیقت تهدیب کشاف زمخشri است.

۲. تفسیر بیضاوی به جهت گزیده‌گویی و جمع میان زیبایی تعبیر و قوت بیان، از زمان انتشار مورد توجه دانشمندان و حوزه‌های علوم اسلامی قرار گرفت.

۳. بیضاوی متعرض مسائل کلامی هم می‌شد. دیدگاه بیضاوی، اشعری اعتدالی است.

۴. با آنکه تفسیر بیضاوی نقلی یا روایی نیست، ولی روایات اسرائیلیات دارد.

یادداشت‌ها

١. بیضاوی، یعقوب بصری را بر قراء سبعه افزود (Robson, 1986, v.1, p.1129)
٢. H.O. Fleischer
٣. Winand Fell
٤. Brockelmann
٥. Sarkis

کتابنامه

- قرآن مجید.
- آقابزرگ تهرانی، محمد محسن (۱۳۶۵)، الدریة الى تصنیف الشیعہ، تهران: بی‌نا.
- ابن عماد حنبیلی، عبدالحی بن احمد (بی‌تا)، شذرات الذهب فی أخبار من ذهب، بیروت: دار احیاء التراث العربی.
- ایازی، سید محمدعلی (۱۳۷۸)، شناخت نامه تفاسیر، رشت: کتاب میین، چاپ اول.
- بیضاوی، عبدالله بن عمر (۱۴۱۰/۱۹۹۰)، تفسیر البیضاوی، بیروت: مؤسسه الأعلمی للمطبوعات، چاپ اول.
- حاجی خلیفه، مصطفی بن عبدالله (۱۴۰۲ق)، کشف الظنون عن اسامی الكتب و الفتنون، بیروت: دار الفکر.
- خرمشاهی، بهاءالدین (۱۳۷۲)، قرآن پژوهی (هفتاد بحث و تحقیق قرآنی)، تهران: مرکز نشر فرهنگی مشرق، چاپ اول.
- داودی، شمس الدین محمد بن علی (بی‌تا)، طبقات المفسرین، بیروت: دار الكتب العلمیة.
- درگاهی، حسین (۱۳۶۶)، کنز الدقائق و بحر الغرائب، (مقدمه)، تهران: مؤسسه چاپ و نشر وزارت ارشاد اسلامی، چاپ اول.
- دهخدا، علی اکبر (۱۲۵۸-۱۲۳۴)، لغت‌نامه، تهران: مؤسسه لغت‌نامه دهخدا.
- ذهبی، محمدحسین (۱۳۹۶/۱۹۷۶)، التفسیر و المفسرون، بیروت: دار احیاء التراث العربی.
- زمخشی، محمود بن عمر (۱۳۶۶/۱۹۴۷)، الكشاف عن حقائق غواض التنزيل و عيون الأقاويل فی وجوه التأویل، بیروت: دار الكتب العربیة.
- سبکی، تاج الدین ابونصر عبدالوهاب بن علی (بی‌تا)، طبقات الشافعیة الكبرى، به کوشش عبدالفتاح محمد الحلو و محمود محمد الطناحی، قاهره: دار احیاء الكتب العربیة.
- سرکیس، الیان (۱۴۱۰)، معجم المطبوعات العربیة، قم: مکتبة آیة الله المرعشی النجفی.

شریف لاهیجی، بهاءالدین محمد (۱۳۷۳)، *تفسیر شریف لاهیجی*، تهران: دفتر نشر راد، چاپ اول.

طلالقانی، سید محمود (۱۳۶۲)، *پرتوی از قرآن*، تهران: شرکت سهامی انتشار، چاپ چهارم.
طباطبایی، سید محمدحسین (۱۴۱۷)، *المیزان فی تفسیر القرآن*، قم: مؤسسه النشر الاسلامی،
چاپ پنجم.

فخر رازی، محمد بن عمر (۱۴۲۰)، *التفسیر الكبير* (= *مفاسیح الغیب*)، بیروت: دار احیاء التراث
العربی، چاپ سوم.

فیض کاشانی، محمد بن مرتضی (۱۴۱۶)، *الصافی*، به کوشش سید محسن حسینی امینی،
تهران: دار الكتب الاسلامیة، چاپ اول.

قرشی، سید علی اکبر (۱۳۷۷)، *احسن الحدیث*، تهران: بنیاد بعثت.

کاشانی، ملا فتح الله (۱۴۲۳)، *زیادة التفاسیر*، قم: مؤسسه المعارف الاسلامیة، چاپ اول.
همو (۱۳۳۶)، *منهج الصادقین فی الزام المخالفین*، تهران: کتابفروشی محمدحسن علمی.

مجلسی، محمدباقر (۱۴۰۳/۱۹۸۳)، *بحار الأنوار الجامعة للدرر اخبار الآئمه الاطهار*، بیروت:
مؤسسة الوفاء.

معرفت، محمدهادی (۱۴۱۹/۱۳۷۷)، *التفسیر و المفسرون فی ثوبه التشییب*، مشهد: الجامعة
الرضویة للعلوم الاسلامیة، چاپ اول.

مکارم شیرازی، ناصر و دیگران (۱۳۷۴)، *تفسیر نمونه*، تهران: دار الكتب الاسلامیة.

Robson, James (1986), "Al-Baydawi" in *Encyclopedia of Islam*, Leiden: E.J. Brill,
Second Edition.